

STŘÍBRNÁ SKALICE (HRADEC) – SÁZAVA – 2. srpna

DOPRAVA: autobusem č.382 ze zastávky Praha, Háje do zastávky Stříbrná Skalice, Propast

DÉLKA TRASY: cca 9 km

NÁROČNOST: středně náročná, zvlněná, svačinu a hůlky s sebou

Vycházky se zúčastnilo čtrnáct seniorů. Od autobusové zastávky **Stříbrná Skalice, Propast** (v obci **Stříbrná Skalice, Hradec**) jsme vyrazili po zelené TZ směrem na **Oplany**.

První písemná zmínka o obci Stříbrná Skalice pochází z roku 1361. Přívlastek Stříbrná, který značí dobývání stříbra v této oblasti, pochází ze 16. století. Dobu založení samotné obce neznáme, podle legendárního podání nejstarší kroniky stál hrad skalický již za času Přemysla Oráče v 8. století. Z konce 12. století pochází románský kostelík, zasvěcený nejstaršímu patronu horníků sv. Jakubovi, který se nachází ve Stříbrné Skalici.

Původní název obce – **Skalice hor stříbrných** – svědčí o tom, že v těchto místech bylo od nejstarších dob dobýváno stříbro. Skalické doly byly nejbližší ku Praze a daly podnět k vybudování pražské mincovny za vlády Ferdinanda I. (1526-1564). Tato událost se stala významným momentem v dějinách skalické obce jako báňského města. Přímo ve Skalici jsou dodnes zachovány staré štoly. Ve Státním okresním archivu v Kolíně je uloženo nejstarší stříbrné pečetiďlo z roku 1610 ve stříbrném pouzdře. I dnes ve Skalici pokračuje těžba, avšak už jen těžba v kamenolomu na jihu Skalice u řeky Sázavy.

K obci **Stříbrná Skalice** dnes patří části **Kostelní Střimelice, Hradové Střimelice a Hradec**. Rozkládá se zde několik rybníků, z nichž nejznámější jsou Hruškov a Propast. Krajina s krásnou a čistou přírodou je vyhlášenou a vyhledávanou rekreační oblastí.

Od turistického rozcestníku **Bahnivá rokle** jsme pokračovali neznačenou lesní cestou až na rozcestí s modrou TZ, která nás vedla po trase **poutní cesty Blaník-Říp** přes **Vlkančice**, turistické rozcestí **Vlkančický kopec** a dál do **Sázavy** k **Sázavskému klášteru**. Část lesních cest, po kterých trasa vedla, byla rozježděná těžkou lesní technikou a po deštích z předchozích dnů byla schůdná s velkou opatrností. Pak už následovaly pěkně upravené lesní pěšiny a cesty. Trasa překonává tři údolí s celkovým výškovým rozdílem 350 výškových metrů. Díky dobré fyzické

formě účastníků jsme došli ke klášteru v pohodě za tři hodiny.

Rozhodovali jsme se, zda máme navštívit *klášter Benediktinů* nebo *kostel sv. Prokopa* v areálu kláštera. Volba padla na [kostel](#) a byla to dobrá volba. Velice zajímavá stavba, historie a vybavení – obrazy, řemeslná práce na zařízení kostela, nově opravené historické varhany, výstava sakrálních předmětů na ochozu i krypta s ostatky [sv. Prokopa](#). Celým kostelem nás provedl a o všem informoval mladý sympatický průvodce. Po prohlídce následovala cesta na nedalekou zastávku autobusu (*Sázava, Klášterní*) a odjezd do Prahy.

Foto: [internet](#)

Myslím, že vycházka, malebnou posázavskou krajinou, doplněná malou exkurzí do historie se líbila.

Honza Šiml